

Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.299/2025/35. szám

1

A Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2026. április 9. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Törvényszék 2025. július 3. napján kelt 16.B.108/2022/82. számú ítéletét – Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vonatkozásában – megváltoztatja.

A Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 4 (négy) - 4 (négy) évre, a Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 7 (hét) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 8 (nyolc) évre súlyosítja.

Terhelt1 I. r. vádlott a büntetés fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezést annyiban változtatja meg, hogy a Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya 13020/1449/2020. bü. számon lefoglalt az összesített bűnjeljegyzék 13. sorszáma alatt helyesen 2 csomag simítózáras tasak, a 14. sorszáma alatt helyesen 5 db. nejlontasak, 16. sorszáma alatt helyesen simítózáras tasakok kerültek elkobzásra.

A bűnjeljegyzék 22.-26. sorszámai alatt lefoglalt, összesen 400 (négy száz) euró lefoglalásának megszüntetésére és visszatartására vonatkozó rendelkezések érintetlenül hagyása mellett azokat Terhelt2 II. r. vádlottnak kiadni rendeli.

A másodfokú bíróság tájékoztatja a vádlottakat, hogy ha a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt1 I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma:száml.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Törvényszék a vármegyei Főügyészség NF. 464/2021/40-I. számú vádirata alapján eljárva a 2025. július 3. napján megtartott tárgyaláson 16.B.108/2022/82. számon ügydöntő határozatot hozott, amelyben Terhelt1 I. r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette miatt 3 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, a tőle lefoglalt összesen 2.041.000 forintra vagyonekobjzást rendelt el; Terhelt2 II. r. vádlottat a Btk.176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette miatt – mint visszaesőt – 5 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, vele szemben 2.800.000 forintra vagyonekobjzást rendelt el. A törvényszék az I. r. vádlottnál a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés 2/3, II. r. vádlottnál a 3/4 részének kitöltését követő napban határozta meg. Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában elrendelte a Járásbíróság 5.B.550/2017/10. sorszámú ítéletében kiszabott 10 hónap fogházbüntetés végrehajtását. Rendelkezett továbbá a vádlottak által előzetes fogvatartásban és a bűnügyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztésbe való beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletét ellentétes irányú fellebbezések támadták: az ügyészség a vádlottak terhére súlyosításért, a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának felemelése, Terhelt1 I. rendű vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése céljából, - Terhelt2 II. rendű vádlott és védője bizonyítottság hiányában történő felmentésért jelentett be fellebbezést.

[3] Terhelt1 I. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokon kiszabott három évi büntetés nem ajándék, hanem az elsőfokú ítéletből is kitűnően annak következménye, hogy a terhelt a büntetőeljárás megindulásától folyamatosan együttműködött a hatóságokkal, a kábítószer beszerzési útjának felderítésében közreműködött, emellett egy büntetlen előéletű, életkor emberről van szó, akivel szemben az eljárást követően semmilyen büntetőeljárás nem indult. A fellebbviteli főügyészségi átiratban foglaltakkal szemben azzal érvelt, hogy időmúlást, mint objektív, a terhelttől független körülményt figyelembe kell venni, hiszen a terheltnek egyáltalán nem róható fel, hogy az eljárás elhúzódott. Az eljárás elhúzódását arra figyelemmel látta megállapíthatónak, hogy védence az előkészítő ülésen egy törvényben rögzített jogáról, a tárgyaláshoz való jogáról mondott le a büntetőeljárás időszerű befejezése érdekében. Másrészt az eljárás során eddig eltelt időt akként is figyelembe kell venni, hogy a terhelt közel öt éve áll büntetőeljárás hatálya alatt.

[4] Terhelt1 I. r. vádlott személyi körülményeiből kiemelte, hogy továbbra is ugyanott dolgozik, mint az elmúlt huszonöt évben, folyamatosan bejelentett munkaviszonnyal rendelkezik, megélhetése biztosított, időközben Terhelt1szülő lett, édesapja halála óta

édesanyját egyedül gondozza, emellett saját gyermekét is segíti, mivel gyermeke egyedül neveli unokáját.

[5] Meglátása szerint megalapozott az első fokon eljáró bíróságban kialakult kép, hogy Terhelt1 I. r. terhelt vonatkozásában nem kell megalapozottan tartani attól, hogy a jövőben újabb bűncselekményt kövessen el, így szükségtelen a törvény teljes szigorával lesújtani a terhelt vonatkozásában, sőt a terhelt magatartására figyelemmel az elsőfokú ítélet lényeges enyhítése is indokolt. Az enyhítés lehetőségének elvetése esetén másodlagosan azt indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. terhelt vonatkozásában hagyja helyben.

[6] Terhelt2 II. r. vádlott másodfokú eljárásban meghatalmazott védője írásbeli perorvoslatát több beadványban fejtegette ki.

[7] Az ítéleti tényállás [12] bekezdésében tett ténymegállapítások megalapozatlanságát állítva hivatkozott arra, hogy védence 2020. március 16. napján a felesége, tanú6 szüleinek a tulajdonában álló, cím33 szám alatti ingatlanba költözött, ezt követően egyetlen alkalommal sem járt a cím21 szám alatti ingatlanban. A Járásbíróság 1406-22.Vh.1215/2020/3. számú végzése és a végrehajtási eljárásról készített 218.V.2131/2020/11. számú jegyzőkönyv csatolásával igazolta, hogy a cím32. szám alatti ingatlanra nézve a végrehajtói iroda 2020. szeptember 30. napon végrehajtási cselekményt foganatosított, és az ingatlant átadták személy1 új tulajdonos részére, az átadás napján zárcsere történt, és a tulajdonos birtokba vette az ingatlant. Megjelölte azokat a személyeket, családtagokat, szomszédokat, a végrehajtási cselekményt folytató és azon jelen lévőket (személy4, személy2, személy3, személy8, személy1, személy5, személy6, személy7), akik a fenti tényeket igazolni tudják. A leírtak miatt, mivel a bírói ítéletben megjelölt elkövetési helyen biztosan nem történhetett bűncselekmény, indítványozta tárgyalás tartását, tekintettel arra, hogy a végrehajtói okirat a korábban eljáró védő birtokában volt, de azt nem csatolta a bíróság részére.

[8] A védő a büntetés kiszabása során értékelhető tényezők bizonyítására is számos okiratot csatolt. Elsőként Terhelt2 nagykorú hozzátartozója (személy4) eltartására vonatkozó, 2026. február 1. napján kötött tartási, és gondozási szerződését és a gondozott egészségi állapotát igazoló orvosi iratokat küldte meg a bíróság részére. Enyhítő körülmények között hivatkozott a védő Terhelt2 II. r. vádlott gyermekeinél, Terhelt2nél és személy9nál a büntetőeljárás ideje óta feltárt pszichológiai és mentális betegségekre, amellyel kapcsolatban egészségügyi iratokat és az elkészült pszichológiai feljegyzést is csatolt. A dokumentumok szerint az édesapjuk elfogása során átélt krízis mindkét gyermeknél a 2020/2021-es tanévben tanulási nehézségeket és mentális problémákat okozott, ami miatt egyéni tanrend engedélyezésére is sor került.

[9] Több beadványban taglalta II. r. vádlott egészségi állapotát a becsatolt orvosi okiratokra hivatkozva. A kórház Pszichiátriai Rehabilitációs Osztály 2026. január 28. napján kelt zárójelentése szerint II. r. vádlott kevert szorongásos és depressziós zavar, valamint agorafóbia miatt 2026. január 14 – 2026. január 28. között állt fekvőbetegként kezelés alatt. Az kórház1 I. Reumatológiai Szakambulancia 2023. június 20. napján kelt ambuláns lapja szerint isiász tünetek miatt állt kezelés alatt, az MRI vizsgálat porckorong kiboltosulást (Prostrusio disci) igazolt. Az kórház1 Kardiológia és Belgyógyászati Szakambulanciáján 2025 februárjában elvégzett vizsgálatok magasvérnyomás betegséget diagnosztizáltak.

[10] A védő a 2026. március 15. napján kelt beadványában előadta, hogy védence egészségi állapota olyan mértékben megromlott, hogy az állandó görcsös hasi állapota miatt 2026. április 03. napján műtéti beavatkozásra kerül sor, amit az kórház1 2025. február 24.

napján kelt és görcsös hasi epizódokat okozó epekövesség miatt 2025. április 3. napjára műtéti időpontot előjegyző B0312005 számú ambuláns lapjával igazolt.

[11] Újabb beadványában azt adta elő, hogy II. r. vádlott súlyos orvosi apnoe betegségben szenved, éjszakai légzéskimaradást, valamint felgyorsult szívverést, infarktus közeli állapotot mutattak ki az előzetes vizsgálatok, s a kivizsgálás jelenleg is folyamatban van.

[12] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.334/2024/26. számú átiratában az ügyészségi fellebbezést mindkét vádlott terhére változatlan tartalommal tartotta fenn, a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak. Az ügyészség álláspontja szerint az ellentétes irányultságú joghatályos fellebbezések tartalmára figyelemmel a másodfokú felülbírálat Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű, ugyanakkor mivel a Terhelt1 I. rendű vádlottat érintő perorvoslatok a Be. 583. § (3) bekezdésének a) pontja alapján kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezik, és a Be. 590. § (10) bekezdésében írt szabály jelen ügyre a kialakult bírói gyakorlat szerint nem vonatkoztatható I. rendű vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott terjedelmű.

[13] Az ügyészség érvelése szerint a Törvényszék a büntetőeljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértést nem vétett. A tárgyalás folytonossága kapcsán észrevételezte, hogy bár a 2024. október 22. napján és 2025. július 3. napján tartott eljárási cselekmények között több mint hat hónap telt el, a felek a bíróság tájékoztatása alapján az eljárás megismétlését nem kérték (82. tjkv. 1. o.), miáltal a Be. 518. § (3) bekezdése értelmében a tárgyalás annak megismétlése nélkül folytatható volt.

[14] Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények kapcsán lehetséges és rendelkezésre álló bizonyítékokat teljeskörűen beszerezte és megvizsgálta, tényállástisztázási kötelezettségének a Be. 163. § (2) és (3) bekezdéseiben meghatározottak szerint eleget tett. A bizonyítékok okszerű és az iratok tartalmának megegyező értékelésével Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában hibátlan és teljes történeti tényállást állapított meg, mely mentes a Be. 592. § (1)-(2) bekezdéseiben meghatározott megalapozatlansági okoktól.

[15] A történeti tényállás a kijavításra vonatkozó szabályok [Be. 453. §] alapján tett indítványt az ügyészség a tényállás elírási hibáinak korrekciójára annyiban, hogy az ítélet [38] és [42] bekezdéseiben a kábítószer mennyiségeként a különösen jelentős szót indokolt feltüntetni, továbbá – mivel az ügydöntő határozatban a bírói meggyőződés, nem pedig a nyomozás eredményét kell rögzíteni – a „nyomozás során” kitételeket az ítélet [17] és [41] bekezdéseiből mellőzni szükséges.

[16] Rögzítette, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében az ítéleti tényállás megalapozottsága a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja alapján nem vizsgálható. Nézete szerint a bíróság indokolási kötelezettségének megfelelően tett eleget, részletesen kifejtette, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott tagadásával szemben miért Terhelt1 I. rendű vádlott következetes, önmagát és vádlott-társát is terhelő, egyéb bizonyítékok által megerősített vallomását fogadta el ítélezése alapjául. Mérlegelő tevékenysége a törvényi előírásoknak megfelelt, így a vádlottak felmentésére csupán a bizonyítékok másképpen történő értékelésével eltérően megállapított tényállás alapján lenne lehetőség, amely a fellebbviteli eljárásban – megalapozott ítéleti tényállás mellett – tilalmazott [Be. 591. § (1) bekezdése, Be. 593. § (2) bekezdés 2. mondata].

[17] Az irányadó tényállásból Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak bűnösségére vont következtetést okszerűnek, a bűncselekmények minősítését az anyagi jogi szabályoknak megfelelőnek tartotta.

[18] Azonban álláspontja szerint a büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket az elsőfokú bíróság nem a valós súlyuknak megfelelően értékelte, így tévedett a vádlottakkal szembeni fő- és mellékbüntetés tartamának meghatározásakor. Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában – büntetlen előéletére, valamint a felderítést Terhelt1 mértékben elősegítő, feltáró jellegű beismerő vallomásra figyelemmel – az ún. enyhítő szakasz alkalmazása nem vitatható, ugyanakkor a joghátrány mértékét bíróság a súlyosító körülmények tényleges nyomatékának figyelmen kívül hagyásával határozta meg, ami a terhelt tekintetében eltúlzottan enyhe büntetés kiszabásához vezetett. A Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott, a törvényi minimummal egyező tartamú büntetés a vádhatóság nézete szerint ugyancsak nem felel meg a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott büntetési elveknek, mivel a büntetés mértéke azt tükrözi, hogy a törvényszék az ügyben felmutatható súlyosító körülményeket negligálta a büntetéskiszabás során. Rögzítette, hogy a büntetés irányadó középértéke mindkét vádlott vonatkozásában 12 és fél év, és a törvényszék által értékelteken kívül súlyosító körülményként kell figyelembe venni, hogy a vádlottak a terhükön megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekményt kitartó szándékkal, az irányadó tényállás szerint hosszabb időn (másfél éven) keresztül valósították meg. Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében komoly nyomatékú súlyosító körülmény a terhelt kedvezőtlen előélete, e körben az, hogy II. rendű vádlott a visszaesői minőségét megalapozóan túl is büntetett előéletű, illetőleg, hogy a bűncselekményt próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés hatálya alatt valósította meg. E tényekből II. rendű vádlott személyének fokozottabb veszélyességére kell következtetni (56. számú BKv. II/2. pontja).

[19] Az ügyészi átirat arra is rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során a négy évet meghaladó időmúlásnak tévesen tulajdonított „kiemelkedő enyhítő szerepet” (ítélet [102] bekezdése), mivel a konkrét ügyben a bűncselekmény elkövetésétől eltelt idő a vádlottak terhén megállapított bűncselekmény büntetési tételének alsó határát sem érte el, így az időmúlás jóval csekélyebb súllyal veendő figyelembe, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság tette. Terhelt1 I. rendű vádlott büntetlen előéletét pedig az 56. számú BKv. II/1. pontja értelmében relativizálja, hogy kitartó szándékkal kiemelt tárgyi súlyú egészséget veszélyeztető bűncselekményt valósított meg.

[20] Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során figyelmen kívül hagyta azt is, hogy a napjainkra igencsak elszaporodottá vált kábítószer-kereskedelem elkövetői esetén a speciális prevenció mellett fokozottan kell törekedni az általános megelőzési célok érvényre juttatására is annak érdekében, hogy a büntetés hatékonyabban tartson vissza másokat hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésétől. Ezt a célt pedig Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottakkal szemben kizárólag hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és ehhez igazodóan megemelt tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásával látta elérhetőnek az ügyészség.

[21] A büntetéskiszabás körében észrevételezte, hogy bár a határozott ideig tartó szabadságvesztéssel sújtandó vádlottak a bűncselekményt haszonszerzés céljából követték el, megfelelő jövedelem és vagyon hiányában (lsd. ítélet [3] és [5] bekezdései) velük szemben a pénzbüntetés kötelező kiszabásának a Btk. 50. § (2) bekezdésében meghatározott törvényi feltételei nem állnak fenn maradéktalanul.

[22] Az elsőfokú ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseit törvényesnek tartotta. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Törvényszék 16.B.108/2022/82. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg: a Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést lényeges tartamban súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[23] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 903/2023/19. számon észrevételt tett II. r. vádlott védőjének az ítélet megalapozatlansága okán az ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését célzó írásbeli perorvoslatára. Ennek keretében utalt arra, hogy a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében, vagy akkor van helye, ha a fellebbezésben új tény állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak. A másodfokú bíróság mellőzi a bizonyítás felvételét olyan tényre nézve, amely a bűnösség megállapítását, a felmentést, az eljárás megszüntetését, a bűncselekmény minősítését, a büntetés kiszabását, illetve az intézkedés alkalmazását nem befolyásolta.

[24] Az ügyészség nézete szerint a védő által felajánlott, formailag újnak tekinthető bizonyítékok a Be. 594. § (2) bekezdésében írtak alapján fellebbezési tárgyalás megtartását nem alapozzák meg. Rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság ítélezése alapjául Terhelt1 I. rendű vádlott vallomását fogadta el. A 2021. június 17. napján végrehajtott folytatólagos gyanúsítotti kihallgatásán Terhelt1 pedig pontosította az általa az elkövetés helyre tett korábbi vallomását azzal, hogy: „Német Róbert lakásával kapcsolatban annyit tudnék még mondani, hogy nem tudom merre van a bejelentett lakcíme, de a régi háza, amit eladtak, vagyis elárvereztek, az egy kovácsolt vaskapus terméskő kerítéssel díszített. Ezzel szinte szembe van, de kicsit bal kézre esik az új háza, és amikor utoljára nála jártam, úgy május végén, akkor viacolor volt a ház elé lepakolva.” Mindezek alapján fellebbezési tárgyalás tartása nem látott indokot, mivel az elsőfokú ítélet megalapozatlansága a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján, bizonyítás felvétele nélkül kiküszöbölhető. Tévesnek tartotta a beadványban rögzített azon védői hivatkozást is, miszerint az ítélet megalapozatlanság okán történő hatályon kívül helyezésének van helye. Jelen esetben ugyanis nincs szó teljes megalapozatlanságról, a Be. 610. §-a értelmében pedig csak ez vezethet az ítélet megalapozatlanság okán történő hatályon kívül helyezéséhez.

[25] Ugyanakkor a fentiek alapján a BF.903/2023/9. számú másodfokú ügyészi indítványban írtakat annyiban módosította, hogy az ítéleti tényállás [12] bekezdésének 1. mondata a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontja alapján részben megalapozatlan. Azt annyiban szükséges helyesbíteni, hogy a kábítószeres átadására kezdetben Terhelt2 II. rendű vádlott cím21 szám alatti családi házában, majd annak elárverezését követően a Cím4. szám alatti ingatlanban került sor. Az ekként helyesbített tényállás pedig a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú felülbírálat alapját képezheti. Egyebekben a másodfokú ügyészi nyilatkozatban foglaltakat változatlanul fenntartotta.

[26] A főügyészségi észrevételre Terhelt2 II. r. vádlott védője is tett észrevételt, amiben az ügyészség álláspontjára reagálva kifejtette, hogy a Cím4. számú ingatlanban sem történt kábítószer átadás, mivel oda az észrevételhez csatolt irat szerint védece csak 2021. június 01. napon költözött, onnan 2021. június 20. napján állították elő, az ingatlanban sem víz, sem gáz nem volt bevezetve, az ajándékozási szerződés földhivatali érkeztetésére a birtokbavétel után 2021. június 18. napon került sor. Mindezek alapján az ítéleti tényállás 12. pontjában foglaltakat teljes mértékben megalapozatlannak tartotta, mivel a tényállás felderítetlen. Véleménye szerint I. r. vádlottnak a ház elárverezésére tett utalását a bírónak a bizonyítási eljárás keretében ellenőrizni kellett volna, emiatt az ítélet hatályon kívül helyezését látta indokoltnak, mivel elkövetési hely nélkül bűncselekményt elkövetni nem lehet.

[27] A védői beadvány részletesen foglalkozott a fellebbezés másodlagos irányával is, amely a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítésére irányult. Hangsúlyozta, hogy védecének korábban kábítószerrel kapcsolatos ügye nem volt. Életvitele rendezett, a társadalmi normák által elvárt szabályok szerint halad, pszichológiai és mentális betegségeivel küzdő kiskorú gyermekei és nagykorú hozzátartozó, személy4 vonatkozásában

okirattal igazolt tartási kötelezettsége áll fenn. Hivatkozott védenca okirattal igazolt krónikus betegségeire, részletesen taglalta, hogy az orvosi apnoe betegség milyen egészségügyi problémákat jelenthet, a betegség kezelésére milyen orvosi eljárások ismertek, és ezek elmaradása milyen kockázattal jár. Kifejtette, hogy jelen esetben magának a kórképnek a teljes vizsgálata nem valósult még meg, a már elvégzett műszeres, tényszerű vizsgálatok életveszélyes állapotot igazolnak. Egészségi állapotával kapcsolatban azt is kiemelte, hogy védenca csak az esetben kezdheti meg a büntetését, ha legalább 210 óra ellenőrzött alvásideje van, és a készüléket pontosan beállították a használó fizikai adottságaihoz igazítva. E beadványához mellékelte az kórházban 2026. március 20. napján elvégzett vizsgálatról kiállított ambulás lapot, az alvásdiagnosztikai jelentés szerint az elvégzett vizsgálatok az alvás alatt obstruktív hypopnoe, apnoe, légzési erő kifejtést rögzítettek, ami alvás alatti szimpatikotóniát jelez, ami alapján súlyos alvási apnoe szindrómát vélemeztek, továbbá a 2026. március 23. napján kelt vizsgálatkérő lapot a CPAP titrálás előjgyzésére.

[28] Az észrevételhez mellékelte a 2020. december 12. napján megkötött, és 2021. július 18. napján a földhivatalhoz érkezett ajándékozási szerződést, amelyben személy⁴ (II. r. terhelt anyósa) kiskorú személy⁹nak (II. r. vádlott lánya) ajándékozza a Cím⁴. szám alatti ingatlant, illetve a 2021. június 1. napján kelt ingatlan birtokbaadási, átadási-átvételi jegyzőkönyvet, amely szerint az ingatlannak a megajándékozott birtokába adására 2021. június 1. napján került sor azzal a megjegyzéssel, hogy víz- és gázszolgáltatás nincs az ingatlanban.

[29] A Ítéltábla a fellebbezések elbírálására a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tűzött ki. A nyilvános ülésen II. r. vádlott védője által az írásbeli perorvoslatban előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította.

[30] A nyilvános ülésen megjelent vádlottak a személyi körülményeikről nyilatkoztak.

[31] A vádlottak védői fellebbezésük írásbeli indokolásával egyezően szólaltak fel. Terhelt¹ I. r. vádlott védője továbbra is azt az álláspontot képviselte, hogy védenca kedvező személyi körülményei, változatlanul fennálló családi kötődései, az a tény, hogy újabb eljárás nem indult ellene, illetve bűnösségének, az eljárás időszerű befejezését is elősegítő beismerése olyan körülmények, amelyek a védencével kiszabott büntetés további enyhítésére is indokot szolgáltatnak, de semmiképpen sem vezethetnek a büntetés ügyészi fellebbezésben szorgalmazott súlyosításához. Terhelt² II. r. vádlott védője szerint, mivel az elkövetési hely felderítésére nem vett fel bizonyítást a másodfokú bíróság, az ítélet hatályon kívül helyezésére kell, hogy sor kerüljön, mivel a fellebbezéshez mellékelte okiratok kétségessé teszik az elkövetési hely megállapíthatóságát. Az okiratok alapján az igazolható, hogy 2021. június 1-én költözött védenca a Cím⁴. szám alatti ingatlanba, amit tanúsít az ajándékozási szerződés földhivatali étkeztetése is. A tényállásban megjelölt elkövetési hely bizonyosan nem felel meg a valóságnak, az ügyészi átiratban megjelölt vagylagos elkövetési hely is aggályos a becsatolt iratok alapján. Az enyhítést célzó fellebbezését azzal egészítette ki, hogy az ügy tárgyát képező kábítószerből, a kristályból viszonylag csekély mennyiséggel a jelentős mennyiség elérhető, amit a cselekmény társadalomra veszélyességének értékelésénél, és a büntetés kiszabásánál értékelni kell. Hangsúlyozta, hogy II. r. vádlott okiratokkal igazolt számos krónikus, köztük közvetlen életveszélyes állapotot is jelentő betegsége is indokolja a védencével szemben kiszabott büntetés enyhítését.

[32] A vádlottak az ügy érdemére nem kívántak nyilatkozni, az utolsó szó jogán tett felszólalásában I. r. vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz, elmondta, hogy 30 éve dolgozik ugyanazon a munkahelyen, édesapja közelmúltban bekövetkezett halála miatt édesanyjának is Terhelt¹ szüksége van a segítségére. II. r. vádlott pedig tagadva a terhére rótt

cselekmény elkövetését, azt hangsúlyozta, hogy büntetlen előélete ellenére sem volt soha köze a kábítószerhez sem fogyasztóként, sem terjesztőként.

[33] Az ellentétes előjelű jogorvoslatok az alábbi eredményre vezettek.

[34] A Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Be. 590.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt mindkét vádlott tekintetében a (2) bekezdésben meghatározottak szerint teljeskörűen bírálta felül. Nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban, hogy Terheltl I. r. vádlott tekintetében a Be. 590. § (3) bekezdésében meghatározott korlátok érvényesülnének a felülbírálat során.

[35] A Be. 590. § (10) bekezdése értelmében, ha ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (2) bekezdése szerint bírálja felül. Jelen ügyben a két vádlott cselekvőségét az elkövetés azonos tárgya szorosan összekapcsolja, mivel II. r. vádlott a beszerzési forrása az I. r. vádlott által (tovább)értékesített kábítószernek, és mindkét cselekmény a Btk. azonos tényállásába, és annak is azonos elkövetési magatartásába ütközik. Bár a két vádlott cselekvőségét a vádirat külön pontba szerkesztve tartalmazza, ez azonban nem változtat azon, hogy a tényállás szerint a kábítószer az értékesítési lánc különböző szintjein elhelyezkedő vádlottakon keresztül jutott el a fogyasztókhoz, és a kábítószer mennyisége mindkét vádlott estében a II. r. vádlottól utóbb lefoglalt kábítószer alapján került meghatározásra, ami miatt büntetőjogi felelősség szempontjából releváns tények azonossága is megállapítható. Az ugyanazon vagy ugyanolyan bűncselekmény kérdésében történő állásfoglalás a jelen esetben a II. r. vádlott és védője által fellebbezéssel támadott tényállás megalapozottságának függvénye. A fellebbviteli főügyészség által megjelölt ítéltáblai határozat jelen ügyre azért nem alkalmazható, mert ott eltérő tényállásba ütköző, és egymástól ténylegesen is elkülöníthető cselekvésegekről volt szó.

[36] Meg kell jegyezni azt is, hogy jelen esetben I. r. vádlott bűnösségét beismerő nyilatkozatának hatályon kívül helyezése miatt egyéb eljárásjogi akadálya sem volt az őt érintő teljes körű felülbírálatnak. A bizonyítást az elsőfokú bíróság I. r. vádlott vonatkozásában a Be. 508.§ c) pont ca) alpontjában foglalt könnyítéssel, de teljeskörűen folytatta le, és az ítélet indokolása is teljeskörű, tartalmazza a Be. 561.§ (3) bekezdésében felsorolt valamennyi tartalmi elemet.

[37] Ezért az ítéltábla – figyelemmel a Be. 590. § (10) bekezdésben foglaltakra – az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást mindkét vádlott tekintetében a Be. 590. § (2) bekezdése szerint bírálta felül, korlátozott felülbírálatra nem látott lehetőséget. Ennek alapján vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[38] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos előírások, a vádlottak, valamint tanú6 és tanú10 tanúk figyelmeztetése törvényes volt, az arra adott válaszokat az eljárási törvény szabályai szerint a jegyzőkönyvekben rögzítették. tanú5 tanú vallomását a Be. 527. § (2) bekezdésének b) pontja alapján törvényesen, bár a felek által a vádirattal egyezőnek elfogadott tények miatt szükségtelenül olvasta fel a törvényszék.

[39] Terhelt2 II. r. vádlott részéről előterjesztett védelmi fellebbezés az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését az ítélet megalapozatlansága miatt kérte, azonban csak a teljes megalapozatlanság vezethet – ekkor azonban mérlegelést nem tűrően – az ítélet hatályon kívül helyezéséhez, a részleges megalapozatlanságot a másodfokú eljárásban minden esetben ki kell küszöbölni (BH2025. 33.). A teljes megalapozatlanságnak a Be. 592. § (1) bekezdésében megjelölt két esete (az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást vagy a tényállás teljes egészében felderítetlen) közül nyilvánvalóan egyik sem valósult meg, így ezen okból nem kerülhet sor az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére. Az ítéltábla további olyan okot sem észlelt, amely mérlegelést sem tűrően az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését tenné szükségessé.

[40] Az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának perjogi akadálya nem volt.

[41] A másodfokú bíróság a vádlottak a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok, a bűnügyi nyilvántartás adatai, valamint a nyilvános ülésen tett nyilatkozatukra és védőik által becsatolt okiratok alapján azzal egészíti ki, hogy:

[42] Terhelt1 I. r. vádlott 30 éve dolgozik ugyanannál a cégnél, jelenleg egészségi állapota miatt négy órás munkaviszonyban áll, nettó jövedelme havi 130.000 forint. Mindkét gyermeke nagykorú, kisebbik, 18 éves gyermeke után továbbra is havi 30.000 forint tartásdíjat fizet, 24 éves gyermekét természetben támogatja. Jövedelmét az OTP Bank felé havi 10-15 ezer forint hiteltörlesztés terheli. A vele egy háztartásban élő idős édesanyját gondozza, segít neki az őstermelői tevékenységében is. Visszér-betegségben szenved, amely műtéttel gyógyítható. Vagyona nincs, édesanyja tulajdonában álló ingatlanban él.

[43] Terhelt1 I. r. vádlottat a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2021. október 29. napján jogerős 10.Bpk.XX.1164/2021/5. számú büntetővégzésével 2019. október 14. napján elkövetett zaklatás vétsége miatt 200.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

[44] Terhelt2 II. r. vádlott jelenleg cím23on dolgozik egy autógumi-kereskedésben, anyagbeszerzőként havi nettó 400.000 forint jövedelemre tesz szert. Két kiskorú gyermeke pszichés nehézségekkel küzd. Egy 2026-an megkötött szerződés alapján II. r. vádlott a velük egy háztartásban él, megromlott egészségi állapotú anyósának gondozására is köteles. Anyósa havonta 130-140. 000 forint nyugellátásra jogosult, így az öt fős család havi bevétele 500-550.000 forint körüli összeget tesz ki. A vádlott magas vérnyomás betegségben, szorongásos, depressziós, valamint fóbiás pszichés zavarokban szenved, amelyekre gyógyszeres ellátásban részesül. Gerincbántalmai miatt 2023-ban állt kezelés alatt. Jelenleg alvási apnoé betegség miatt folyik a kivizsgálása.

[45] Terhelt2 II. r. vádlott korábbi elítélései körében rögzített adatokat azzal egészíti ki, hogy a [6] bekezdésben megjelölt, a Bíróság ítéletével kiszabott szabadságvesztés kezdőnapja 2017. december 2. napja, a büntetéséből a 2018. február 27. napján feltételes kedvezményrel a terhelt nem szabadult, mert fogamatba vették rajta a Járásbíróság 14.B.197/2015/13. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztést, amelyből – az elsőfokú ítéletben helyesen írtak szerint – 2018. szeptember 17. napján bocsátották feltételes szabadságra. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 189. § (1) bekezdése szerint abban az esetben, ha az elítélttel szemben több határozott ideig tartó végrehajtandó szabadságvesztést kell végrehajtani, és a szabadságvesztések folyamatos végrehajtása során a bíróság az elítéltet bármely szabadságvesztésből feltételes szabadságra bocsátotta, a feltételes szabadság mindaddig nem kezdhető meg, amíg az elítéltt más szabadságvesztést tölt, így a feltételes szabadság a [6] bekezdésben megjelölt, a Bíróság 9.B.II.623/2011/184. számú ítéletével

kiszabott szabadságvesztés esetén is 2018. szeptember 17. napján kezdődött, és 2019. szeptember 16. napján járt le.

[46] A Törvényszék 37.Fk.31/2015/110. számú ítéletének feltüntetését mellőzi, mivel a bünygyi nyilvántartás már nem tartalmazza, és így a II. r. vádlott vonatkozásában a Btk. 2.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó elkövetéskor hatályban lévő Btk. 97.§ (2) bekezdése alapján hátrányos jogkövetkezmény sem fűzhető hozzá.

[47] Feltünteti, hogy II. r. vádlottat a Járásbíróság 2023. március 29. napján jogerős 5.B.319/2022/27. számú ítéletével 2020. február 21. napján elkövetett garázdaság büntette és súlyos testi sértés büntette miatt 30 nap elzárásra ítélte. Az ügyben a megalapozott gyanú közlésére 2022. szeptember 1. napján került sor.

[48] A – mindkét vádlott tekintetében – teljeskörű felülbírálat eredményeként az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett. Az előkészítő ülésen beismerő nyilatkozatot tevő I. r. vádlott, majd az ügyész, mindkét vádlott védője és a 2025. július 3. napján tartott tárgyaláson II. r. vádlott is valósnak fogadta el a vádiratnak I. r. vádlott által további személyek (tanú1, tanú2, tanú3, tanú11, tanú5) részére történt, a vádirat 2/A-E. pontjában rögzített kábítószer-terjesztésre vonatkozó tényeket, a felek az ezzel kapcsolatos bizonyítás (szakértői bizonyítás lefolytatása, vádban megjelölt tanúk idézése, leplezett eszközök alkalmazásának eredményének ismertetése) mellőzését kérték (56.jkv.5.o., 59.jkv.5.o., 82.jkv. 4.o). Az ügyész, a vádlottak és védők által elfogadott tények vonatkozásában a törvényszék a Be. 508.§ c) pont ca) pontja alapján törvényesen mellőzte a bizonyítást.

[49] A törvényszék egyebekben valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett, azokat a tárgyalás anyagává tette. A vádlottak közötti kábítószer-kereskedelem bizonyításához kihallgatta a vádlottakat, megidézte azokat a tanúkat, akik kihallgatásának eredményeként az ügy eldöntése körében releváns adatok beszerzése volt várható, a szükséges, a felek által meghatározott terjedelemben ismertette az iratokat (híváslisták, cellainformációk, rejtett megfigyelésről készített jegyzőkönyvek, kutatásról és lefoglalásról készített jegyzőkönyveket, szemle jegyzőkönyveket, igazságügyi szakértői véleményeket).

[50] Az elsőfokú bíróságnak a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítás eredményeként feltárt bizonyítékok alapján megállapított történeti tényállása elírásai hibákban szenved, kis mértékben iratellenes, egyébként megalapozott. A Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában rögzített megalapozatlanságot a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján kiküszöbölve a másodfokú bíróság

[51] - a tényállás [12] bekezdésének első mondata helyett azt rögzíti, hogy: „A kábítószer áadására kezdetben a cím21 szám alatti családi házban, majd annak elárverezése után a Cím4. szám alatti ingatlanban került sor”;

[52] – a tényállás [38] és [42] bekezdésében a kábítószer mennyiségét a különösen jelentős kifejezéssel jelöli meg;

[53] – mellőzi a „nyomozás során” kitételeket a [17] és a [41] bekezdésből.

[54] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, és a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban irányadó volt.

[55] A tényállás iratellenesen tartalmazta, hogy I. és II. r. vádlott közötti kábítószer áadásra kizárólag a Tura cím32. szám alatti ingatlanban került sor. Terhelt I. r. vádlott 2021. június 17. napján végrehajtott folytatólagos gyanúsított meghallgatása során

pontosította korábbi vallomását azzal, hogy a kábítószer vásárlása kapcsán Terhelt2nél a régi házuk elárverezése után, az azzal csaknem szemben elhelyezkedő új házban járt. A „rég” és az „új” ház az egymáshoz viszonyított elhelyezkedése, az I. r. vádlott által adott leírás (kovácsoltvas kapu, viacolor járda) alapján egyértelműen beazonosítható volt. Terhelt1 I. r. vádlott nyomozás során tett vallomásával összhangban nyilatkozott az eljárás bírósági szakaszában Terhelt2 II. r. vádlott („A régi házunk a 75. szám alatt volt, ott anyósoméék laktak, azt eladták, és abból rendezték a tartozásukat. Az én házam a 70. szám alatt van. Igen, a két ház majdnem egymással szemben van. Igen, mind a két házban járt Terhelt1 nálam.” 56.jkv.3.o.), és tanú6 („A 70-es házszámnál járhatott többször a Keresztnév1 (...) A 75. szám alatti házban is járt többször” 56.jkv.4.o.) is. A tényállás helyesbítése az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyíték alapján történt.

[56] A tényállás további korrekcióját elírási hiba indokolta, illetve az, hogy a bíróság által megállapított tények rögzítése körében téves a nyomozás eredményére hivatkozni, mivel a tényeket a bíróság – amennyiben tárgyalást tart – az általa lefolytatott bizonyítási eljárás alapján rögzíti akkor is, ha a nyomozó hatósággal azonos eredményre jut.

[57] A tényállás megalapozottságának vizsgálata kapcsán előjáróban azt kell rögzíteni, hogy a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le (Be. 591. § (1) bekezdés). A tényállás bármiféle korrekciója csak akkor lehetséges, ha a tényállás részben megalapozatlan, ebben az esetben a megalapozottá tétel történhet a tényállás kiegészítésével, illetve helyesbítésével (Be. 593. § (1) bekezdés a) pont), vagy az elsőfokú bíróság által megállapítottól eltérő tényállás megállapításával (Be. 593. § (1) bekezdés b) és c) pont). A fellebbviteli bíróság – főszabály szerint – nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette (EBH2019. B. 9.). Eltérő tények megállapítása esetén azonban a perrend megnyitja annak a lehetőségét, hogy a másodfokú bíróság az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat is eltérően értékelje (Be. 592. § (2) bekezdés, Be. 593. § (1) és (2) bekezdés).

[58] Terhelt2 II. r. vádlott védőjének fellebbezése az ítélet megalapozottságát egyetlen oldalról, a tényállás felderítetlenségén keresztül támadta. Ezzel kapcsolatban tett indítványt az ítélet hatályon kívül helyezésére, illetve a felülbírálati eljárásban bizonyítás lefolytatására. Bizonyítási indítványt terjesztett elő személy4, személy2, személy3, személy8, személy1, személy5, személy6, személy7) tanúk meghallgatásra, valamint okiratokat csatolt annak igazolására, hogy a tényállásban rögzített (cím21), illetve Terhelt1 I. r. vádlott nyomozati vallomásában megjelölt (Cím4.) ingatlanokban II. r. vádlott nem tartózkodhatott, így nem is folytathatta ott a terhére rótt kábítószer-kereskedelmet. Az előterjesztett bizonyítási indítványok elbírálásánál az ítéltábla szem előtt tartotta, hogy az indítványt abból a szempontból kell vizsgálni, hogy az indítványozott bizonyítás a tényállás tisztázásához szükséges-e, illetve, hogy az indítványt a törvényben meghatározott feltételek szerint terjesztették-e elő (Be. 520. § (4) bekezdés). A fellebbezésben új tényt állítani, illetve új bizonyítékokra hivatkozni csak abban az esetben lehet, ha a fellebbező valószínűsíti, hogy a fellebbezés alapjául szolgáló tény vagy bizonyítási eszköz az ítélet kihirdetését követően keletkezett, vagy arról önhibáján kívül az ítélet kihirdetése után szerzett tudomást. A fellebbezésben olyan bizonyítást is lehet indítványozni, amelyet az elsőfokon eljáró bíróság elutasított (Be. 584. § (5) bekezdés). Ennek tükrében az alábbi megállapítások tehetők.

[59] Terhelt2 II. r. vádlott nyilvánvalóan már a nyomozás és bíróság előtt folyó bizonyítási eljárás során is tisztában volt azzal, hogy a vádbeli időszakban mikor és hol élt, ennek ellenére nem hivatkozott arra, hogy a vádiratban megjelölt elkövetési hely nem lehet valószínűsítő, sőt ezzel szemben – a feleségével és I. r. vádlottal is összhangban – arról tett

vallomást, hogy Terhelt1 I. r. vádlott mindkét Rákóczi úti ingatlanjukban többször megfordult. A védelem a fellebbezésben megjelölt bizonyítékokkal valójában védenye nyilatkozatát kívánta megváltoztatni, amire a bizonyítás fent írt korlátai miatt nem kerülhet sor. Szükséges azt is megjegyezni, hogy az elkövetési hely a kábítószer-kereskedelem tényállásának – egyes minősített eseteket leszámítva (Btk. 176.§ (2) bekezdés c) pont, 177.§ (1) bekezdés c) pont) – nem szükségképpen tényállási eleme, az elkövetés hely felderítetlensége önmagában nem hat ki a büntetőjogi felelősség megállapítására. A Be. 163.§ (1)-(3) bekezdése alapján természetesen követelmény a releváns tények vád keretein belüli felderítése, és annak valósághű rögzítése, ami jelen esetben is szükségessé tette tényállás megalapozatlanságának korrigálását. Az elkövetési hely pontatlan megjelölése azonban az iratok alapján kijavítható iratellenességet, és nem a védelem által felvázolt, kizárólag további bizonyítás lefolytatásával orvosolható felderítetlenséget jelentett, így fellebbviteli eljárásban bizonyítási eljárás lefolytatása nem volt indokolt.

[60] A védői fellebbezéshez mellékelte okiratok közül a Járásbíróság 1406-22.Vh.1215/2020/3. számú végzése és a végrehajtási eljárásról készített 218.V.2131/2020/11. számú jegyzőkönyv az ügyiratok tartalmával összhangban hivatkozott a Cím21. szám alatti ingatlan elárverezésére, e bizonyíték csak erősítette Terhelt1 I. r. vádlott vallomását, és ezzel az elsőbírői mérlegelést. A Cím4. számú ingatlanra vonatkozó ajándékozási szerződés, és ingatlan birtokbaadási, átadási-átvételi jegyzőkönyv pedig nem alkalmas annak a ténynek a cáfolására, hogy II. r. vádlott a vádbeli időszakban az ingatlan birtokában volt, különösen úgy, hogy a védelem által becsatolt, 2020. december 12. napján kelt ajándékozási szerződés 5. pontjában a szerződő felek (köztük a megajándékozott törvényes képviselőjeként Terhelt2 is) egybehangzóan rögzítették azt, hogy a szerződéskötés időpontjában a megajándékozott, azaz II. r. vádlott akkor 12 éves lánya használja a szerződés tárgyát képező ingatlant, és ezen körülményeken a felek nem is kívánnak változtatni, ezért az ingatlan birtokbaadásáról és a birtok átruházásáról nem is kívánnak rendelkezni

[61] A fentiek alapján II. r. vádlott érdekében eljáró védelem a tényállás felderítetlenségét alaptalanul sérelmezte. Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő alapossággal derítette fel.

[62] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában írtak szerint. Helyesen járt el, amikor az I. r. vádlott vonatkozásában korlátozottan bejelentett fellebbezés ellenére sem tekintett el a részletes indokolástól. Kitért a megállapított tények és az azt alátámasztó bizonyítékok közötti logikai összefüggésnek az ismertetésére, és logikus érvekkel mutatta be bírói meggyőződésének a kialakulását is. A bizonyítékok mérlegelése körében az ítéltábla hibát vagy hiányosságot nem tapasztalt.

[63] A törvényszék II. r. vádlott cselekvőségére közvetlen terhelő bizonyítékként értékelte Terhelt1 I. r. vádlott nyomozás során tett, és az előkészítő ülésen, majd a tárgyaláson is megerősített vallomását. E vallomásnak a tényállás alapjaként történő elfogadása logikus és a bírói gyakorlattal is összeegyeztethető volt, már csak amiatt is, mert I. r. vádlott vallomásával önmaga ellen is perdöntő bizonyítékot szolgáltatott egy akár életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény kapcsán, azzal ugyanis a feltáró vallomásának megtételekor nem számíthatott, hogy a le nem foglalt kábítószer mennyisége feketepiaci adatok hiányában nem lesz meghatározható. Továbbá I. r. vádlott vallomását a kettejük közötti kapcsolattartásról a lefoglalt telefonján megtalált üzenetek és hívások is alátámasztották, Terhelt2 II. r. vádlott kábítószerkereskedői tevékenységét független forrásként tanú10 is megerősítette. Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott azzal is, hogy a II. r. vádlott lakcímén végzett kutatás negatív eredménye miért zárta ki a terhelő bizonyítékok elfogadását. A törvényszék I. r. vádlott és tanú10 tanú vallomásának hitelességét vizsgálva

meggyőző érveléssel fejtette ki azt is, hogy a valótlán terhelő vallomásokra miért nem ad ésszerű magyarázatot a II. r. vádlott felesége viszonzatlan megkönyékezésének először a bíróság előtt feltárt története. A két család haragos viszonya okán tanú10 vallomásának, a vallomást önmagában vizsgálva nem lenne meghatározó bizonyító erő tulajdonítható, arra azonban maradéktalanul alkalmas, hogy az általa nem is ismert Terhelt1 I. r. vádlott, tőle függetlenül tett vallomásának hitelességét erősítse, különösen úgy, hogy az eljárásba nem saját kezdeményezésre, hanem a nyomozó hatóság adatgyűjtése eredményeként (2021. szeptember 1. napján kelt 13020/1449-252/2020.bü számú hivatalos feljegyzés) vonták be.

[64] A törvényszék a lefoglalt kábítószer tekintetében a hatóanyagot és annak mennyiségét a vegyész-szakértői véleményeket elfogadva állapította meg, helytállón jár el, amikor a vegyész-szakértő által meghatározott, a mérési bizonytalanságot jelző $\pm$ értékekkel számított hatóanyag-tartalom esetében a Be. 7. § (4) bekezdésben foglaltak alapján – a vádirattal egyezően – a vádlottakra nézve legkedvezőbb mennyiséget vette alapul, a szakértő által mért hatóanyag-tartalomból levonta a szakértő által megjelölt hibahatárt, és ennek megfelelően tüntette fel a tényállásban az I. r. vádlottól (3.tá.) tanú1től (2/A.tá.) és tanú3tól (2/C.tá) lefoglalt etil-hexedron hatóanyag-tartalmát, továbbá az I. r. vádlottól lefoglalt etil-heptedron hatóanyag-tartalmát. A kábítószer alapmennyiségeit összegezve is helyesen számította, hogy együttesen milyen mértékben haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát (57/2007. BK vélemény II/5/c). Az „in dubio pro reo” elvet követte akkor is, amikor a csekély mennyiség meghatározásánál a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjánál a mennyiségi határok közül a magasabbat vette figyelembe, mivel ez járt a vádlottak számára kedvezőbb eredménnyel.

[65] Helytállón rögzítette a tényállásban azt is, hogy nem lehetett megállapítani a Terhelt2 II. r. vádlott által Terhelt1 I. r. vádlottnak összesen eladott – de I. r. vádlottól vagy fogyasztóitól le nem foglalt – kristály tiszta hatóanyag-tartalmát. Kétségtelen, hogy a bíróság elvégezheti a le nem foglalt kábítószer hatóanyag-tartalom számítását, de csak abban az esetben, ha az ügyben rendelkezésre állnak az ehhez szükséges konkrét adatok és ténymegállapítások. A vádlottak a tényállás szerint 2020 januárja és 2021 júniusa között kereskedtek kristály fantázianévű, etil-hexedron tartalmú kábítószerrel. A Nemzeti Szakértői és Kutató Központ által vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmának alakulásáról készült kimutatásban (a <https://nszkk.gov.hu/content/drogkozlemenyek/hatoanyagtartalom> weboldalon) az etil-hexedronra ebben a két évben adat nem szerepel. Terhelt2 II. r. vádlottól kábítószer nem került lefoglalásra, nem került felderítésre, hogy milyen forrásból, milyen gyakorisággal, milyen tételben, milyen minőségű kristályt szerzett be, így nem állt rendelkezése olyan adat, amely alapján a 2020-2021 között megszerzett és le nem foglalt kábítószer hatóanyag-tartalmát rögzíteni lehetett volna. Ugyancsak megalapozott a tényállásnak az a következtetése, hogy nem lehetett megállapítani, hogy Terhelt1 I. r. vádlott kitől és milyen célból szerezte be a tőle lefoglalt etil-heptedron tartalmú porokat.

[66] A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a tényállásban a kereskedés tárgyát képező kábítószer bizonyítható mennyiségére megalapozott megállapításokat tett, azok kiegészítésre, pontosításra nem szorultak.

[67] Összefoglalásként az rögzíthető, hogy a törvényszék ítéletében a releváns bizonyítékokat pontosan és irathűen hivatkozta, mérlegelési tevékenysége valamennyi bizonyítékra kiterjedt, következtetései logikusak voltak, és a bírói gyakorlatban kidolgozott bizonyítékértékelési elveknek maradéktalanul megfelelték. II. r. vádlottnak a felmentést célzó fellebbezése valójában védenca védekezésének elfogadását, és I. r. vádlott vallomásai, valamint az azt alátámasztó további bizonyítékok elvetését szorgalmazva a bizonyítékok elsőbírói mérlegelését sérelmezték. Erre azonban nincs törvényes lehetőség, figyelemmel

arra, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége az eljárási törvény előírásainak megfelelt, és az általa megállapított tényállás csupán kisebb megalapozatlansági hibában szenvedett, amelyet az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelő tevékenységet tiszteletben tartva, a bizonyítékok elsőfokú bíróság által meghatározott bizonyító erejét nem érintve, az iratok alapján orvosolt a másodfokú bíróság.

[68] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, a jogi indokolás azonban kiegészítésre szorul az kereskedés tárgyát képező anyag elkövetéskori és elbíráláskori besorolásával. Az etil-hexedron az elkövetéskor hatályos Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pont b) alpontja alapján alkalmazandó, az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett Pszichotróp Egyezmény II. jegyzékén 2021. január 1-e óta szerepel (2020. évi CLIV. törvény 23. melléklete). Jelenleg, és az elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetésekor is a Btk. 459.§ (1a) bekezdése adta meg a kábítószer korábbihoz képest kibővített definícióját, amely magába foglalja az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet pszichotróp anyagok 2. mellékletében felsorolt anyagokat, köztük az etil-hexedront is.

[69] Mindebből következően a vádlottak cselekményével érintett szer büntetőjogi szempontból mind az elkövetés, mind az elbírálás időpontjában kábítószernek minősült, és nem változott a minősítő körülmény szempontjából irányadó érték sem (Btk. 461.§ (4) bekezdés), mindezek alapján helyes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy az elbíráláskori törvény nem kedvezőbb a vádlottra nézve. Emellett 2023. szeptember 1-jétől a pénzbüntetés napi tételének összege is emelkedett 1000 forintról 1300 forintra, a hatályos Btk. következképpen e tekintetben szigorúbb rendelkezéseket tartalmaz, így továbbra is a cselekmények elkövetése idején hatályos törvény szerint kellett elbírálni a vádlottak cselekményét [Btk. 2. § (1) és (2) bekezdés].

[70] A törvényszék helyes következtetéssel nem kapcsolt büntetőjogi felelősséget I. r. vádlott esetében az etil-heptedron birtoklásához, tekintve, hogy az elkövetéskor az új pszichoaktív anyaggá minősített anyagokról vagy vegyületszoportokról szóló 55/2014. (XII.30.) EMMI rendelet 1. melléklet 2. pontjának megfelelő szerkezetű anyag az elkövetéskori Btk. 459.§ (1) bekezdés 33. pontja szerint új pszichoaktív anyagnak minősül, az elkövetéskori Btk. 184.-184/C.§-a alapján azonban a csekély mennyiségű új pszichoaktív anyag megszerzése és tartása nem élvezett büntetőjogi védelmet (Btk.184.§ (1) bekezdés b) pont). Az szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény elkövetéskor hatályos 199/B.§-a szerinti új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos szabálysértés miatti felelősség megállapítását a szabálysértés elévülése (Szabs tv. 6. § (6) bekezdés) kizárta.

[71] Törvényesen állapította meg Terhelt2 II. r. vádlott visszaesői minőségét is, az e körben tett indokolása csak annyi pontosítást igényel, hogy kizárólag a 2018. december 27. napját kell figyelembe venni a visszaesői minőség szempontjából jelentős három éves idő számításánál, mert a törvényszék által feltüntetett további szabadulási dátum (2019. január 17-e) egy eredetileg végrehajtásában felfüggesztett, de utóbb végrehajtani rendelt szabadságvesztéshez kapcsolódik, így a visszaesői státusz meghatározásánál jelentőséget nem kaphat.

[72] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez. A Btk. 79. §-ban foglalt büntetési célok: a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi

tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[73] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket alapvetően számba vette, további súlyosító körülményként kellett értékelni azt a tényt, hogy a kábítószer-kereskedelem büntettét részben a legsúlyosabb elkövetési magatartással, a kereskedéssel valósították meg. A legszélesebb körű, így legkomolyabb súlyú tevékenységet a kereskedelem jelenti, ezért ez az elkövetési magatartás önmagában is Terhelt1 mértékben növeli a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát, és ezt a büntetés kiszabása során is értékelni kell. Azon túl, hogy a vádlottak terhére rótt kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát több mint tizenhatszorosan meghaladja, nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a vádirat nem kizárólag a lefoglalt kábítószerrel kapcsolatos értékesítéseket róta a vádlottak terhére, hanem az ezt megelőző másfél évben folytatott kábítószer-kereskedelmet is, amely attól függetlenül is tényállásszerű magatartás, hogy a beszerzési forrás és a feketepiaci adatok hiányában a kábítószer hatóanyagtartalma a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem határozható meg. Az irányadó tényállás szerint a vádlottak a kábítószer-kereskedelmi tevékenységet hosszú időn keresztül folytatták, melynek az elbíralt cselekmény konkrét tárgyi súlyát fokozza, egyben az elkövetők személyében rejlő társadalomra veszélyesség magasabb fokára enged következtetést.

[74] Terhelt2 II. r. vádlott esetében további súlyosító körülmény a visszaesői minősége (56/2007 BK. vélemény II.2.), és a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének hatálya alatti elkövetés (56/2007 BK. vélemény II.2.). Helyesbítést igényel, hogy Terhelt1 I. r. vádlott már nagykorú gyermeke eltartásáról gondoskodik gyermektartásdíj megfizetése útján. Terhelt2 II. r. vádlott megromlott egészségi állapota, és számos krónikus betegsége enyhítő körülményként értékelendő, ugyanakkor nagykorú hozzátartozójának szerződésben vállalt gondozása csak csekélyebb súllyal vehető figyelembe, tekintve, hogy a terhelt ezt a terhet nem jogerősen kiszabott szabadságvesztés tudatában, valójában egyoldalú kötelezettségként vállalta.

[75] A cselekmény tárgyi súlyát a jogalkotó a büntetési tételkeretben kifejezésre juttatta. A Btk. 80. § (2) bekezdése alapján határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó, amely mindkét vádlott vonatkozásában 12 év 6 hónap. A kábítószerre elkövetett magatartások konkrét tárgyi súlyának megítélése során jelentőséggel bíró körülmény, hogy milyen típusú kábítószer az elkövetés tárgya, illetve jelentőséggel bír a cselekménnyel érintett kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma is. Jelen esetben a lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalom a jelentős mennyiség alsó határát több mint tizenhatszorosan haladta meg, emellett a cselekmény társadalomra veszélyességének értékelésénél kiemelkedő jelentősége van annak is, hogy a vádlottak a tényállásban leírt természetes egységként értékelhető magtartásuk alapján másfél éven keresztül kereskedtek etil-hexedronnal. Emellett Terhelt2 II. r. vádlott visszaeső, felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményt, ami személyében rejlő fokozott, a büntetés kiszabásánál is nyomatékos értékelést igénylő társadalomra veszélyességét mutatja.

[76] Terhelt1 I. r. vádlott oldalán az enyhítő körülmények nyomatéka vitathatatlan, azonban büntetlen előéletének jelentősége kissé háttérbe szorul arra figyelemmel, hogy legsúlyosabb büntettek elkövetőivel szemben a büntetlen előéletnek alig van jelentősége (56. BK. vélemény II/1.).

[77] E körülmények miatt, az ügyészi fellebbezést mindkét vádlott esetében alaposnak ítélve a másodfokú bíróság indokot látott a kiszabott szabadságvesztés tartamának súlyosítására, figyelemmel arra, hogy a Btk. 79.§-ában meghatározott speciális és generális prevenciós célok eléréséhez II. r. vádlott esetében csak a büntetési középérték alatt maradó,

de azt jobban megközelítő tartamú szabadságvesztés kiszabása alkalmas, ezért a szabadságvesztés büntetés tartamát az ítéltábla 7 év 6 hónapra súlyosította, és ehhez igazodva 8 évre felemelte, az egyébként helytálló indokok alapján kiszabott közügyektől eltiltás tartamát is.

[78] Terhelt I. r. vádlott maga is hosszú időn keresztül valósította meg a legszigorúbb megítélésű elkövetési magatartást (kereskedés), ugyanakkor személyében rejlő társadalomra veszélyesség jóval mérsékeltebb a visszaesőnek tekinthető társánál. A törvényszék az I. r. vádlott büntetlen előéletének, a bűnösségre is kiterjedő, tényfeltáró beismerő vallomásának, a bizonyítási eljárás befejezését támogató magatartásának értékelésével helyes következtetésre jutott, amikor az általános szabályok szerint kiszabható öt évet is túl szigorúnak ítélte I. r. vádlott esetében, az három évi szabadságvesztés azonban még az enyhítő körülmények vitathatatlan jelentősége mellett is eltúlzottan enyhe, ezért annak tartamát, a büntetések közötti belső arányosságot is létrehozva, a másodfokú bíróság 4 évre súlyosította. A szabadságvesztés tartamához igazodva 4 évre felemelte, az egyébként helytálló indokok alapján kiszabott közügyektől eltiltás tartamát is.

[79] Törvényesen döntött a törvényszék a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, és a visszaeső II. r. vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról is.

[80] A másodfokú bíróság ugyanakkor lehetőséget látott az I. r. vádlott esetében a Btk. 38. § (3) bekezdés alkalmazására, amit az a tény indokolt, hogy az I. r. vádlott a cselekmény elkövetésekor büntetlen előéletű volt, azt követően is csak egyetlen, eltérő jogi tárgyat sértő, kisebb súlyú bűncselekmény (zaklatás vétsége) miatt került összeütközésbe a törvénnyel, vele szemben jelenleg sincs másik büntető eljárás folyamatban, a bűncselekmény elkövetését beismerte, feltárta, azzal szembenézett. Évtizedek óta ugyanazon a munkahelyen dolgozik, e körülmények alapján a törvénytisztelő életmód kialakításához való készség és családjának támogatásával ennek lehetősége is kimutatható, ezért megalapozottan feltehető, hogy a büntetés célja vele szemben akkor is elérhető, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége a szabadságvesztés fele részének kiállása után megnyílik.

[81] A II. r. vádlott esetében törvényesen rendelte el a törvényszék a Járásbíróság 5.B.550/2017/10. sorszámú ítéletében kiszabott 10 hónap fogházbüntetés végrehajtását. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 28.§ d) pontja alapján öt évet el nem érő tartamú szabadságvesztés esetén öt év elteltével évül el, az elévülés határideje a 29. § (1) bekezdése szerint a büntetés felfüggesztése esetén a próbaidő leteltével kezdődik. A Btk. 86.§ (2) bekezdése alapján a próbaidő meghosszabbodik a szabadságvesztés tartamával, ha az elkövetőn olyan szabadságvesztést hajtanak végre, amely miatt a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását nem lehet elrendelni. Mivel Terhelt II. r. vádlott 2017. szeptember 12. és 2018. szeptember 17. napja között szabadságvesztést töltött, így Járásbíróság a 2018. január 30. napján jogerős 5.B.550/2017/10. sorszámú ítéletében kiszabott 10 hónap fogházbüntetés próbaideje is meghosszabbodott ezzel a tartammal, ami azt eredményezte, hogy a büntetés végrehajthatósága 2026. szeptember 17. napjáig nem évül el.

[82] A törvényszék indokolás nélkül, de helyesen mellőzte a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján a pénzbüntetés kiszabását. Kúria Büntető Kollégiuma által a 2/2023. (VII. 5.) BK véleménnyel felülvizsgált és módosítással fenntartott, a bírói gyakorlatot alakító 25/2007. BK véleményben adott iránymutatása szerint a pénzbüntetés alkalmazása szabadságvesztés mellett akkor felel meg céljának, ha alappal lehet következtetni arra, hogy a vádlott a pénzbüntetést törvényes tartási kötelezettségeinek teljesítése mellett, a maga és tartására szoruló családja minimális megélhetésének veszélyeztetése nélkül saját keresetéből, jövedelméből – akár részletekben is, de – képes megfizetni. Mindkét vádlott hosszabb tartamú

szabadságvesztés büntetés megkezdése előtt áll, vagyonuk és megtakarításuk pedig nincs. Mindez pedig azt jelenti, hogy a pénzbüntetés megfizetése vagy a hozzátartozókra hárulna át, vagy a pénzbüntetés megfizetésének elmulasztása szükségszerűen a szabadságvesztésre történő átváltoztatást vonná maga után. Erre figyelemmel helytállóan mellőzte a pénzbüntetés kiszabását a törvényszék a vádlottakkal szemben.

[83] A törvényszék a vádlottakkal szemben a vagyonekbevételek elrendeléséről és az előzetes fogvatartásban töltött időbeszámításáról, és a bűnügyi költség viseléséről is a jogszabályoknak megfelelően döntött.

[84] Az elsőfokú bíróság a járulékos kérdésekről is a jogszabályoknak megfelelően rendelkezett. A lefoglalt bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezésnél a bűnjelek megnevezésének és mennyiségének megjelölésénél vétett elírási hibákat helyesbítette az ítéltábla, továbbá a 400 euró lefoglalásának megszüntetésére és visszatartására vonatkozó rendelkezést egészített ki a Be. 323.§ (1) bekezdése alapján, figyelemmel arra, hogy ebben az esetben sem mellőzhető a tulajdonosnak történő kiadásra vonatkozó rendelkezés. A Be. 321.§ (5a) bekezdésének 2024. március 1-től hatályos rendelkezése szerint, ha a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a lefoglalást megszünteti és a dolgot kiadni rendeli, de a dolog átvételére jogosult vagyoni érdekelt a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül. Mivel erről a lefoglalás megszüntetéséről szóló határozatban kell rendelkezni, az ítéltábla pótolta a hiányzó tájékoztatást.

[85] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében megváltoztatta, míg az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy helyesbítette I. r. vádlott személy azonosító igazolványának számát.

[86]

[87] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. április 9.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

dr. Szabó Ágnes Petra s.k.
előadó bíró

dr. Sárecz Szabina Martina
bíró

A Törvényszék 2025. július 3. napján kelt 16.B.108/2022/82. számú ítélete a Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.299/2025/35. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vonatkozásában 2026. április 9. napján emelkedett jogerőre.

Budapest, 2026. április 9.

dr. Szalai Géza s.k.

